

ה"ת 58746/09/14 - אחלאם עאזם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ה"ת 58746-09-14 עאזם נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הדס רוזנברג שיינרט
מבקשת מבקשת
נגד
משיבה מדינת ישראל-ע"י לשכת תביעות נתניה

החלטה

1. בפניי בקשה להחזרת רכב מסוג מרצדס בנץ מ.ר. 9823072 (להלן: "הרכב"), אשר נתפש כמוצג ע"י המשיבה, נוכח העובדה שאבי בעלה של המבקשת נעצר ביום 4/8/14, בציר 57 מנתניה לכיוון מזרח, כאשר הוא מסיע ברכב שוהה בלתי חוקי. כנגד הנהג, מוסטפא עאזם, הוגש ביום 1/10/14 כתב אישום, המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר, בניגוד לסעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952. בהתאם לאמור בכתב האישום, ככל שישורשע הנאשם בעבירה המיוחסת לו, תבקש המשיבה לחלט את הרכב ששימש לצורך ביצוע העבירה. לא למותר להוסיף, כי ביום 14/8/14, הוגש כנגד אותו נהג כתב אישום נוסף, בגין עבירה זהה, אשר אף היא בוצעה באמצעות הרכב נשוא הבקשה דנן.

שווי המוערך של הרכב הנו כ- 55000 ₪.

2. המבקש טען כי יש להורות על שחרור הרכב תוך הסתפקות בערבויות לא מכבידות וזאת נוכח העובדה שהרכב רשום על שם המבקשת. כן נטען, כי המבקשת שוקלת למכור את הרכב.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה, לשיטתה קיימות בתיק ראיות טובות להוכחת האשמות שיוחסו למר עאזם, ולפיכך קיים בסיס איתן לבקשתה לחלט את הרכב שבנדון. עוד נטען מטעם המשיבה, כי מחומר החקירה עולה שהמבקשת איננה עושה כל שימוש ברכב ולמעשה הוא משמש את הנאשם כרכב הסעות. ב"כ המשיבה הבהיר כי הרכב אינו דרוש עוד לצרכי חקירה או לצרכים הנוגעים להוכחת העבירה בה עסקינן.

המשיבה הגישה לעיון בית המשפט את תיקי החקירה הנוגעים לעניין.

4. בהתאם להלכה הפסוקה, בהקשר של תפישת חפץ והחזקתו לאחר הגשת כתב אישום, שומה על בית המשפט להשתכנע כי קיים יסוד סביר להרשעה בעבירה.

בהמשך לכך, על בית המשפט לבחון, בעניינה של הבקשה דנן, האם יש יסוד סביר להניח כי הרכב שימש לביצוע עבירה.

לבסוף, על בית המשפט לבדוק כלום קיימת דרך חלופית להשגת מטרת ההחזקה (ראו למשל **בש"פ 8353/09 מגאלניק נ' מ"י**, סעיף 15 להחלטה).

לאחר שעיינתי בתיקי החקירה, נחה דעתי כי קיימת תשתית ראייתית המבססת יסוד סביר להרשעת מוסטפא עאזם בעבירות המיוחסות לו (ראו הודעת עאזם מיום 4/8/14 והודעת סיף תאיה מאותו תאריך). כן מוכח לכאורה, שהמבקשת איננה עושה כל שימוש ברכב ומעולם לא נהגה בו (הודעת המבקשת מיום 17/6/14 ש' 50) וכי העובדה שמר עאזם משתמש ברכב הנה על דעתה של המבקשת (ר' למשל הודעת עאזם מיום 17/6/14 ש' 19).

בהמשך לכך, אין חולק, כי במקרה בו עסקינן, קיים יסוד סביר להניח כי הרכב נשוא הבקשה, שימש בשתי הזדמנויות שונות, לביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי.

נוכח עמדת המשיבה, לפיה הרכב אינו דרוש כראיה בהליך הפלילי העתידי, השאלה העומדת להכרעה הנה כלום ניתן להורות על השבת הרכב לבעליו, בהינתן הצהרת המשיבה בדבר כוונתה לבקש את חילוט הרכב במסגרת ההליך הפלילי וכלום קיימת דרך חלופית להשגת מטרת ההחזקה.

5. **בש"פ 5550/08 חי שמעון נ' מ"י (פורסם בנוב)**, קבעה כב' השופטת ארבל, בדונה בבקשה להחזרת רכב תפוש, את הדברים הבאים:

"התכלית העומדת בבסיס הטלת הערבויות בנסיבות דנן הינה הבטחת האפשרות לחילוטו העתידי של הרכב. אכן, תכליתן אינה לסכל את השבת הרכב לחזקתו של העורר. על בית המשפט מוטלת, אפוא, החובה לתור אחר האמצעי אשר פגיעתו היא פחותה, באופן אשר יגשים את התכלית להבטחת אפשרות חילוט עתידי של הרכוש מחד גיסא, ואשר יפגע באופן מינימאלי בזכותו החוקתית של בעל הרכוש ליהנות מקניינו מאידך גיסא. מלאכת החיפוש אחר האמצעי החלופי האמור הינה, אפוא, פרי איזון, המעמיד על כפות המאזניים את האינטרס הציבורי אל מול האינטרס הפרטי של בעל הרכוש, באופן אשר יבטיח כי הפגיעה בזכותו של בעל הרכוש התפוס לא תהא בלתי מידתית".

6. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את מכלול נסיבותיו של המקרה דנן, סבורני כי האיזון הראוי בין זכותה הקניינית של המבקשת לבין האינטרס הציבורי, הנוגע להבטחת אפשרות חילוט עתידי, מוביל למסקנה כי ניתן להשיב את הרכב לידי המבקשת, וזאת בתנאי שימולאו כל התנאים הבאים:

א. הפקדה במזומן בסך של 20000 ₪.

ב. חתימה על התחייבות מטעם המבקשת על סך של 40000 ₪.

ג. חתימת ערבות צד ג' של ערב שיציג תלוש משכורת ו/או אישור מאת עו"ד על הכנסה של לפחות 6000 ₪. הערבות בגובה של 30000 ₪.

ד. הטלת עיקול במשרד הרישוי על הרכב.

ה. הצגת תעודת ביטוח מקיף לרכב שבו המדינה רשומה אף היא כמותב .

ו. איסור מוחלט לעשות כל דיספוזיציה ברכב.

המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.

המשיבה תדאג לאסוף את תיקי החקירה שהועברו לעיון בית המשפט, בתיאום עם המזכירות.

ניתנה היום, ד' חשוון תשע"ה, 28 אוקטובר 2014, בהעדר
הצדדים.